

## Fernand THOMAERE, een korte terugblik.



Vierenveertig jaar geleden, we schrijven dan augustus 1972 besloten Fernand Thomaere en zijn vrouw, Corry Hancke samen met Lambert Nijs en nog enkelen een eigen wandelclub te stichten.

Nadat ze reeds een paar maal hadden deelgenomen aan wandelingen georganiseerd door een wandelclub in Sint-Truiden en ook bij de militairen van AVIA die gelegerd waren in de kazerne van Bevingen oordeelden ze dat ze genoeg ervaring hadden opgedaan om zelf wandelingen in te richten.

De nieuwe club kreeg de naam "**Wandelclub Halewijn**" mee, met als stamnummer B 002. Dit stamnummer vinden we nog steeds terug in ons logo. De wandelclub sloot aan bij de toenmalige Nederlandstalige Wandelfederatie.

De eerste Voorzitter was de Heer Henri Schiemsy. Ondervoorzitter was Florent Struys en commissaris was Willy Arnauts. Fernand Thomaere verzorgde de public relations.

Op 27 augustus startte men met een eerste Halewijntocht. Er waren 187 deelnemers, voor een beginnende club in die dagen een groot succes.

Eén jaar na de oprichting telde onze club 62 leden. In de loop van de jaren tachtig en negentig hadden we meer dan 600 leden. Vele leden waren echter meer sympathisant dan wandelaar. Ze sloten zich aan om deel te nemen aan het ledenfeest, de busuitstappen en de kaas- en wijnavonden.

Onze club floreerde en in 1980 werd onze club uitgeroepen tot **Sportclub van Groot-Zoutleeuw.**

Na het overlijden van Henri Schiemsy nam Fernand Thomaere in 1987 de Voorzittersfakkelt over. Na een vruchtbare loopbaan bij Defensie ging Fernand dat jaar op pensioen. Vanaf toen stond het leven ten huize Thomaere volledig in het teken van wandelen.

Terloops toch nog vermelden dat Fernand tussen 1957 en 1985 een niet onverdienstelijke muzikant en bestuurslid was bij de Halse fanfare.



Op 23 februari 1992 organiseerde Halewijn ter gelegenheid van het twintig jarig bestaan de **Nationale Wandeldag**. Tijd noch inspanningen werden gespaard om iedere wandelaar te laten genieten van het moois dat Zoutleeuw te bieden heeft. Een jaar van voorbereidingen resulteerde toen in een succesvolle organisatie die van overal lof kreeg toegezwaaid.

Vanaf 1994 werden er tweejaarlijkse pelgrimstochten gehouden van ongeveer 700km van of naar een plaats met dezelfde patroonheilige als Zoutleeuw, **de Heilige Leonardus**. Er waren steeds een twintigtal wandelaars en Fernand verzorgde eerst met Corry en later met Elvire de nodige voorbereiding, begeleiding en logistieke steun. Er werden tochten vanuit en naar Saint-Leonard de Noblat, Inchenhoven, Zurich en Sankt Leonard gehouden.

In 1996 werd de sportraad van Zoutleeuw opgericht en Fernand vertegenwoordigde van bij de aanvang de wandelclub. In 2002 werd hij Voorzitter, een functie die hij tot 2015 uitoefende.

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan organiseerde Halewijn in 1997 onder de bezielende leiding van Fernand en Corry **de Provinciale Wandeldag van Vlaams-Brabant**.

Op 8 november 1998 betreurden alle Halewijners het overlijden van Corry Hancke. Als eerbetoon kreeg onze 11 novembertocht daarna dan ook de naam "Herdenkingstocht Corry Hancke" mee.

Sedert 1998 organiseert Halewijn ook een 50-km tocht. In samenwerking met WSV Horizon Donk, Wandelend Paal, WSC Langdorp en de Grashoppers Keiberg wordt ieder jaar een **Harten Vijf(tig) tocht** ingericht.

Onze organisaties werden gewaardeerd en in het jaar 2000 ontving Halewijn dan ook **de oorkonde van het Hagelint**, een erkenning voor de inspanningen die Halewijn leverde voor de sportontwikkeling van de regio.



Ondertussen zaten de bestuursleden en medewerkers niet stil.

Op 24 februari 2008 organiseerden wij nogmaals **de Nationale Wandeldag van de Provincie Vlaams-Brabant.**

Fernand vond ondertussen Elvire als nieuwe steun en toeverlaat en samen vormden zij vanaf dan de ruggengraat van de vereniging.

In 2013 kreeg Fernand een bijzondere erkenning, hij werd op 19 november **Ereburger van de Stad Zoutleeuw.** Een verdiende eretitel waarop hij dan ook terecht trots mag zijn.

Ook niet vergeten dat we dit jaar onze **32<sup>ste</sup> voettocht naar Scherpenheuvel** hielden. Ieder jaar in de meimaand vertrekken we met een dertigtal wandelaars 's morgens vroeg naar dit bedevaartsoord. Ieder jaar zijn er ook wel enkele moedigen die de terugtocht te voet aandurven.

Onze busreizen naar het buitenland zijn uitgegroeid tot een voltreffer. Ieder jaar wordt er door de verantwoordelijke een vierdaagse reis uitgestippeld naar een van onze buurlanden.

Daarbuiten houden we ook nog een vijftal eendaagse busreizen naar wandelorganisaties van bevriende clubs en staat er in augustus steevast een verrassingsreis op het programma.

Fernand heeft de hamer van Voorzitter doorgegeven aan Marie-José, hij blijft bestuurslid en zal er zo over waken dat zijn levenswerk verder in goede banen loopt. Fernand, wees ervan overtuigd dat alle bestuursleden samen met een hele schare medewerkers de club verder zullen uitbouwen.

Het Bestuur van de wandelclub heeft besloten om Fernand **de titel van Erevoorzitter** toe te kennen. Een erkenning voor zijn inzet gedurende al die jaren.

**Fernand, in naam van alle leden en bestuursleden willen we U tenslotte samen met Elvire nog vele gezonde jaren toewensen.**